

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/565/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215515
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712215515.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľky S.. D. G., narodenej XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX K. X, P. republika, štátnej občianky Českej republiky, zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Sivokovou, so sídlom Partizánska cesta 1465, 962 05 Hriňová proti odporcovi F.. G. G., narodený XX. XX. XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX K. X, P. republia, občanovi Slovenskej republiky, v konaní o určenie vlastníckeho práva o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 10C/143/2012-201 z 15. 01. 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd vyhovel návrhu navrhovateľky a určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese O., obec E., k. ú. E. vedené Okresným úradom O., katastrálny odbor na LV č. XXXX ako rodinný dom súp. č. XXXX postavený na KNC parc. č. XXXXX/X, iná stavba so súp. číslom XXXX postavená na KNC- parc. č. XXXXX/X a parc. KNC č. XXX/XX/X (správne XXXXX/X - poznámka odvolacieho súdu), XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX/X, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX patria v celosti do bezpodielového spoluvlastníctva manželov S.. D. G. a F.. G. G.. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania. Navrhovateľke vrátil časť súdneho poplatku.

Okresný súd vychádzal zo zistenia, že navrhovateľka a odporca uzavreli manželstvo dňa 30. 09. 1996, ktoré ku dňu jeho rozhodnutia existovalo, ale účastníci boli v rozvodovom konaní. Konanie o rozvod manželstva prebieha v Českej republike na Obvodnom súde Praha 6 pod sp. zn. 48C/164/2011. Za trvania manželstva dňa 14. 06. 2005 uzavrel odporca ako kupujúci označený v kúpnej zmluve za slobodného s predávajúcimi I. G. a F. G. kúpnu zmluvu, vklad ktorej povolila Správa katastra O. dňa 29. 07. 2005 pod sp. zn. V 514/05, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v celosti nachádzajúce sa v kat. úz. E. evidované na LV č. XXXX za dohodnutú kúpnu cenu 2.655,51 €. Odporca tvrdil, že nehnuteľnosti za trvania manželstva nadobudol do svojho výlučného vlastníctva za finančné prostriedky darované mu jeho matkou Z. G.. Matka odporcu Z. G. mala v O. banke a. s. G. zriadený bežný účet v mene USD, z ktorého dňa 09. 09. 1998 Z. G. vybrala hotovosť 30.000,00 USD. Matka odporcu spísala dňa 26. 08. 2014 čestné prehlásenie, v ktorom prehlásila, že výlučne svojmu synovi v mesiaci august 2004 darovala finančné prostriedky na kúpu, rekonštrukciu a vybavenie nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania v celkovej výške 19.916,35 €, ktorého obsah potvrdila aj svedeckou výpoveďou pred súdom. Tieto dôkazy nepovažoval okresný súd za hodnoverné a preukazujúce tvrdenie odporcu, že peniaze na kúpu nehnuteľností v kat. úz. E. získal darom od svojej matky s odôvodnením, že výber 30.000,00 USD v hotovosti sa uskutočnil v r. 1998 a k darovaniu týchto peňazí malo dôjsť po šiestich rokoch. Medzi týmito dvomi úkonmi podľa názoru súdu chýba logická súvislosť. Neuveril tvrdeniu svedkyne, že 6 rokov mala túto hotovosť uloženú doma. Dôkazom o solventnosti svedkyne Z. G. a darovaniu finančných prostriedkov odporcovi nie je ani osvedčenie o dedičstve z 25. 05. 2005 po nebohej S. H., matke svedkyne Z. G., keď z tohto osvedčenia o dedičstve nevyplýva, že by matka odporcu zdedila finančné prostriedky v danej výške. Navyše osvedčenie o dedičstve je z mája 2005 a k darovaniu malo dôjsť v auguste 2004. Tieto odporcom predkladané dôkazy vyhodnotil okresný súd ako účelové a

nehodnoverné vzhľadom na blízky vzťah medzi svedkyňou Z. G. a odporcom. Pochybnosti o pravdivosti čestného prehlásenia datovaného dňom 26. 08. 2004 vyvoláva aj skutočnosť, že podpis na ňom bol overený formou uznania za vlastný až 30. 01. 2013 po začatí tohto súdneho konania. Návrh posúdil podľa ust. § 80c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) a ust. § 143 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) a dospel k názoru, že u navrhovateľky existuje naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ku ktorej svoje vlastnícke právo tvrdí a odporca ho popiera a ku dňu rozhodnutia okresného súdu nemala navrhovateľka vzhľadom na trvanie jej manželstva možnosť podať návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj BSM), kde by si súd mohol otázku vlastníctva nehnuteľnosti posúdiť ako otázku predbežnú. Povinnosťou navrhovateľky v zmysle § 143 OZ bolo preukázať, že predmetné nehnuteľnosti boli nadobudnuté počas trvania manželstva formou kúpnej zmluvy, čo navrhovateľka aj preukázala. Skutočnosť, že na kúpnej zmluve je ako kupujúci označený len odporca, považoval okresný súd za právne irelevantné. Odporca neunesol dôkazné bremeno ohľadne svojich tvrdení, že nehnuteľnosti nadobudol a zrekonštruoval výlučne z finančných prostriedkov, ktoré obdržal ako dar od svojej matky. Keď neboli preukázané tvrdenia odporcu, že v čase nadobudnutia nehnuteľnosti odporcom na území Slovenskej republiky platili zákony týkajúce sa nadobúdania nehnuteľností cudzincami v tom zmysle, že cudzinci nemohli na území Slovenskej republiky nadobudnúť nehnuteľnosť do vlastníctva, dospel okresný súd k názoru, že návrh je dôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 145 O. s. p. tak, že neúspešnému odporcovi uložil povinnosť zaplatiť úspešnej navrhovateľke náhradu trov konania, ktorej výšku presne vyčíslil v dôvodoch rozhodnutia.

Navrhovateľka napriek správnej výzve na zaplatenie súdneho poplatku zo strany súdu uhradila súdny poplatok vo vyššej sume, než bolo jej povinnosťou, preto jej časť preplatku súdneho poplatku vrátil.

Proti rozsudku okresného súdu sa odvolal odporca. Okresnému súdu vytýkal, že sa v priebehu celého konania nezaoberal a nevysporiadal s otázkou, akým právnym poriadkom sa spravujú majetkové vzťahy navrhovateľky a odporcu (slovenským alebo českým právnym poriadkom), keď manželstvo účastníkov bolo uzavreté na území Českej republiky a je zapísané na matrike Mestského úradu Rychnov nad Knežnou v Českej republike. Navrhovateľka je štátnou občiankou Českej republiky, odporca je občanom Slovenskej republiky, ich spoločný pobyt bol v Českej republike, kde aj prebieha rozvodové konanie pred Obvodným súdom Praha 6. Prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil aj existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Určenie, či nehnuteľnosti patria do BSM je vo vzťahu ku konaniu o vyporiadanie BSM manželov predbežnou otázkou. Rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľky neodstraňuje spornosť právnych vzťahov medzi účastníkmi a v konaní o vyporiadaní BSM by súd opätovne musel posudzovať aj predmetné nehnuteľnosti, či tvorili predmet BSM manželov. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal aj z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Rozhodnutie a odôvodnenie opiera o svoje pocity a dojmy, ktoré nemá podložené dôkazmi, prípadne sú nepravdivé. Ak by sa súd bližšie zaoberal tvrdeniami svedkyne Jozefy Brízovej, zistil by, že rozdiel medzi vybratými finančnými prostriedkami zXX.banky a darovaným finančnými prostriedkami odporcovi je 13.277,56 €, teda svedkyňa nedarovala celý obnos vybraný z O. banky odporcovi, tak ako tvrdí súd v odôvodnení svojho rozsudku. Na ťarchu odporcu nemôže byť ani tá skutočnosť, že súd nepresne alebo nezrozumiteľne sformuloval svoje otázky pre dožiadaný súd. Svedkyňa Z. G. pravdivo odpovedala na všetky otázky tak, ako jej boli položené. Pri výsluchu potvrdila, že darovala synovi - odporcovi finančné prostriedky na kúpu a rekonštrukciu drevenice a pôdy v kat. úz. E., rovnako potvrdila, že čestné vyhlásenie z 26. 08. 2004 spisovala. Navrhovateľka ani súd nemôžu spochybňovať výpoveď svedkyne, ktorého sa osobne nezúčastnili. Ak Okresný súd Zvolen považoval výsluch svedkyne pred dožiadaným súdom za nedostatočný, mal tento dôkaz zopakovať. Súd spochybňoval aj tvrdenie svedkyne a odporcu, že finančné prostriedky darovala svedkyňa odporcovi z dedičstva. Odporca aj svedkyňa po celú dobu tvrdili, že finančné prostriedky, ktoré dostal darom od matky pochádzali aj z dedičstva, nie iba z dedičstva. Výpis z O. banky na sumu 30.000,00 USD slúžil len na preukázanie skutočnosti, že svedkyňa Z. G. mala úspory, keďže navrhovateľka spochybňovala aj túto skutočnosť. Okrem doloženého výpisu z O. banky mala svedkyňa Z. G. aj finančné prostriedky z predaja nehnuteľností, ktorých vlastníčkou bola matka svedkyne S. H. a svedkyňa bola svojou matkou splnomocnená na nakladanie s nimi. V ponímaní svedkyne išlo o prostriedky z „dedičstva po matke“, ktoré si rozdelili ešte počas jej života. Okresný súd v priebehu konania neskúmal majetkové pomery svedkyne.

Okresný súd mylne v rozsudku uvádza, že v čase nadobudnutia nehnuteľnosti odporcom neplatili na území Slovenskej republiky zákony týkajúce sa nadobúdania nehnuteľností cudzincami, dokonca cituje príslušné ustanovenie zák. č. 202/1995 Z. z. Devízový zákon, napriek tomu opakovane si osvojil nesprávne tvrdenia zástupkyne navrhovateľky, že na území Slovenskej republiky neplatili zákony

zakazujúce nadobúdanie nehnuteľností cudzincami. Predmetom sporu sú aj pozemky, ktoré tvoria poľnohospodársky pôdny fond a sú v extraviláne nie iba stavby a zastavané plochy. Ust. § 19a ods. 2 Devízového zákona sa na predmet sporu vzťahuje.

Súd hodnotí dôkazy v zmysle § 132 O. s. p. podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti. Musí prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci konania. Hodnotiacia úvaha súdu nie je ľubovoľná. Prvostupňový súd síce vykonal dôkazy vo veci, ale pri ich hodnotení prihliadol iba na niektoré z nich, hlavne tie, ktoré svedčili v neprospech odporcu a naopak, neodôvodnene oprel svoje rozhodnutie o ničím nepotvrdené tvrdenia navrhovateľky, ktorá sa ani raz osobne nezúčastnila pojednávania. Navrhovateľka už v návrhu uviedla, že mala vedomosť o kúpe nehnuteľnosti v kat. úz. E. odporcom, ale ona sama neprejavila vôľu nadobudnúť tieto nehnuteľnosti a byť účastníčkou tejto kúpnej zmluvy. Jej nepravdivé tvrdenia o hospodárení s finančnými prostriedkami súd prvého stupňa vôbec nepreveroval. Odporca chcel a vedel fotograficky zdokumentovať, že finančné prostriedky vkladané a vyberané z účtu navrhovateľky boli použité na rekonštrukciu bytu v K.. Nehnuteľnosti boli kúpené za cenu 2.655,00 €. Okresný súd sa v prvom rade mal zaoberať otázkou, z akých finančných prostriedkov bola nehnuteľnosť kúpená, a nie skúmať všetky finančné prostriedky použité na kúpu aj rekonštrukciu nehnuteľnosti z dôvodu, že keby aj (čo odporca popiera) nejaké finančné prostriedky z BSM boli použité na rekonštrukciu nehnuteľností, nijako by to nesúviselo s predmetom tohto konania a nemalo by to vplyv na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, táto skutočnosť by zavážila len pri budúcom vyporiadaní BSM. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Navrhovateľka s rozsudkom okresného súdu súhlasila. Odvolanie odporcu označila za nedôvodné. Na dôkazy predkladané odporcom v odvolaní už odvolací súd prihliadať nemôže. Žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správne.

Krajský súd po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k názoru, že odvolanie odporcu je dôvodné a rozsudok okresného súdu z tohto dôvodu podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Ustanovenie § 120 ods. 1 O. s. p. ukladá účastníkom povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O. s. p.).

Návrh na začatie konania v tejto veci bol Okresnému súdu Zvolen doručený 28. 09. 2012. V návrhu navrhovateľka nevysvetľuje, z akého dôvodu podáva návrh na určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam 7 rokov po ich nadobudnutí odporcom, ale z listín, ktoré tvoria súčasť spisu okresného súdu je tento motív zistiteľný. V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia na č. I. 43 spisu navrhovateľka uviedla, že účastníci konania okrem predmetných nehnuteľností sú vlastníkami aj ďalších nehnuteľností nachádzajúcich sa v P. republike, kde súd nariadil predbežné opatrenie proti navrhovateľke, pokiaľ sa jedná o nehnuteľnosti zapísané na jej mene a priložila aj kópiu uznesenia Krajského súdu v Hradci Králové, č. k. 25Co/475/2012-51 z 21. 10. 2012, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu v Jičine z 11. 07. 2012 č. k. 30Nc/52/2012-36 o nariadení predbežného opatrenia, ktorým súd S.. D. Brízovej zakázal s výnimkou obvyklej správy bez predchádzajúceho písomného súhlasu navrhovateľa F.. G. G. akýmkoľvek spôsobom nakladať so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 4/20 na nehnuteľnostiach zapísaných v katastri nehnuteľnosti pre kat. úz. a obec G. na LV č. XXX a tiež so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 4/5 na nehnuteľnostiach zapísaných katastri nehnuteľnosti pre kat. úz. a obec G. na LV č. XXX, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že S.. D. G. nadobudla spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach v P. republike na základe kúpnej zmluvy uzavretej za trvania manželstva, ale peňažné prostriedky na zakúpenie spoluvlastníckych podielov k sporným nehnuteľnostiam S.. D. G. nezískala z vlastných, od BSM oddelených zdrojov. Krajský súd v Hradci Králové v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že za situácie, keď Mgr. D. G. netvrdila ani nepreukazovala, že by spoluvlastnícke podiely k sporným nehnuteľnostiam, ktoré nadobudla kúpnu zmluvou z 02. 06. 2010, t. j. za trvania manželstva s F.. G. G. nepatrili do BSM, mohli súdy oboch stupňov pre potreby rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia prijať záver, že spoluvlastnícke podiely k sporným nehnuteľnostiam patria do BSM. Toto rozhodnutie je zo septembra 2012 rovnako

ako návrh navrhovateľky S. D. G. v tomto konaní. Z následnosti týchto okolností sa javí, že ak odporca F. G. G. sa domáhal v Českej republike proti navrhovateľke predbežným opatrením zákazu dispozície s nehnuteľnosťami zapísanými na LV ako jej výlučné vlastníctvo s odôvodnením, že tvoria predmet BSM, rovnakým spôsobom zareagovala navrhovateľka vo vzťahu k nehnuteľnosti vedenej v katastri nehnuteľnosti ako výlučné vlastníctvo odporcu. Okresný súd nechal bez povšimnutia skutočnosti, že medzi účastníkmi bolo bežné, že nadobúdali nehnuteľnosti za trvania manželstva na základe zmlúv uzatváraných len jedným z nich, nie spoločne ako manželia, ale na dôvod takéhoto konania manželov sa nespýtal.

Okresný súd sa dopytoval odporcu, z akého dôvodu je v kúpnej zmluve V 514/2005 z 08. 06. 2005 označený ako slobodný, ale odpoveď odporcu na dopyt súdu nie je uspokojivá. Zostalo tiež nevysvetlené, prečo nehnuteľnosti od pôvodných podielových spoluvlastníkov M. E., M. K., J. G., Ľ. E., J. E. a J. E. kúpili v r. 2004 najprv manželia G. a následne od nich iba sám odporca, prečo zmluvu s pôvodnými podielovými spoluvlastníkmi neuzavrel hneď odporca alebo účastníci tohto konania, keď už od februára 2004, ako tvrdí odporca vo vyjadrení k návrhu na začatie konania na str. 66 a nasl. mal záujem o tieto nehnuteľnosti, hoci výsluchom predávajúcich manželov G. mohol súd zistiť, či úmyslom odporcu bolo skutočne nadobudnúť nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva, alebo označením odporcu za slobodného mienili účastníci konania, navrhovateľka a odporca, obísť Devízový zákon č. 202/1995, ktorý v § 19a v znení účinnom od 01. 05. 2004 ustanovoval, že cudzovec môže nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v Slovenskej republike s výnimkou pôdy, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond nachádzajúci sa za hranicou zastaveného územia obce a k pôde, ktorá tvorí lesný pôdny fond nachádzajúci sa za hranicou zastaveného územia obce s tým, že toto obmedzenie neplatí pre cudzozemca, ktorý je občanom Slovenskej republiky, štátnym príslušníkom členského štátu Európskej únie a má na základe registrácie právo na prechodný pobyt, ak ide o nadobudnutie vlastníckeho práva k pôde, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond, a na ktorej hospodári najmenej 3 roky po nadobudnutí platnosti Zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii. Devízový zákon v znení účinnom do 30. 04. 2004 v § 19 ods. 1 písm. c) pripúšťal nadobúdanie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v tuzemsku cudzozemcom, ak išlo o nehnuteľnosť nadobúdanú do BSM, z ktorým je iba jeden cudzovec. Je možné súhlasiť s názorom odvolateľa, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu vo vzťahu k možnosti navrhovateľky ako cudzozemca nadobúdať nehnuteľnosti po 01. 05. 2004 na území Slovenskej republiky nie je presvedčivé a ani zrozumiteľné, pokiaľ súd uviedol „že neboli preukázané ani tvrdenia odporcu ohľadne toho, že v čase, keď odporca nehnuteľnosť nadobudol, platili na území Slovenskej republiky zákony týkajúce sa nadobúdania nehnuteľností cudzincami v tom zmysle, že v tom čase cudzinci nemohli na území SR nehnuteľnosť do vlastníctva nadobudnúť“. Platnosť právnych predpisov nemusí dokazovať žiaden s účastníkov obsah zákonov, musí poznať súd a jeho úlohou je uskutočniť výklad zákona v súlade s jeho textom, zmyslom a účelom.

Ust. § 19a zák. č. 202/1995 Z. z. je účinné od 01. 05. 2004, dňom nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskym spoločenstvám a Európskej únii (čl. III zák. č. 456/2002 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady SR č. 202/1995 Z. z. Devízový zákon). K zmene právnej úpravy vo vzťahu k nadobúdaniu nehnuteľností cudzincami došlo v súvislosti so vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie. Či obmedzenia vyplývajúce z ust. § 19a ods. 2 a výnimky, za ktorých by mohla navrhovateľka nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na území Slovenskej republiky, sa na navrhovateľku vzťahujú, okresný súd nezisťoval. Pre nedostatok skutkových údajov nedokáže túto otázku posúdiť ani odvolací súd.

Nariadenie Rady ES č. 44/2001 z 22. 12. 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podľa ktorého z hľadiska dátum začatia súdneho konania musí súd posudzovať svoju príslušnosť v spore s medzinárodným prvkom (medzinárodný prvok je daný bydliskom navrhovateľky) v čl. 22 bod 1 ustanovuje, že výlučnú právomoc na konanie, predmetom ktorého sú vecné práva k nehnuteľnosti, majú členské štáty únie, v ktorom sa tento majetok nachádza. Predmetom konania je vecné právo k nehnuteľnosti - vlastnícke právo k nehnuteľnosti, nehnuteľnosť sa nachádza na území Slovenskej republiky v obvode Okresného súdu Zvolen, preto je daná výlučná právomoc Okresného súdu na prejednanie sporu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v kat. úz. Hriňová. Nariadenie Rady ES č. 44/2001 nerieši odpoveď na otázku, akým právnym poriadkom sa spravuje občiansko-právny vzťah (určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti) medzi účastníkmi tohto konania. Odpoveď je potrebné hľadať v zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ktorý v § 2 ustanovuje, že prednosť pred ustanoveniami Zákona o medzinárodnom práve

súkromnom a procesnom majú medzinárodné zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy a v § 5, že vecné práva k nehnuteľnostiam i k hnutelným veciam sa spravujú, pokiaľ v tomto zákone alebo osobitných predpisoch nie je ustanovené inak, právom miesta, kde je vec. V § 21 zákon o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom upravujúcom vzťahy medzi manželmi je uvedené, že osobné a majetkové vzťahy manželov sa vzťahujú právom štátu, ktorého sú príslušníkmi. Ak sú manželia príslušníkmi rôznych štátov, spravujú sa tieto vzťahy právom slovenským. Na základe uvedeného sa javí, že občiansko-právny vzťah, ktorý je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10C/143/2012 je potrebné posudzovať podľa zákonov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky, avšak okresný súd doteraz nezisťoval, či medzinárodná zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou neustanovuje niečo iné, či vo vzťahu k občanom Českej republiky vzhľadom na spoločné tradície česko-slovenskej štátnosti sa obmedzenia vyplývajúce z § 19a Devízového zákona v znení účinnom od 01. 05. 2004 vzťahovali rovnako aj na občanov Českej republiky.

Okresný súd nezisťoval stanovisko príslušného orgánu, ani sám nezaujal žiadne stanovisko k tvrdeniam odporcu, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v kat. úz. E. tvoria poľnohospodársky pôdny fond (aspoň sčasti), nachádzajúci sa mimo zastavaného územia obce, a aj z tohto dôvodu (nielen preto, že navrhovateľka nemala vôľu nadobudnúť nehnuteľnosti) nemohla navrhovateľka nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam tvoriacim poľnohospodársky pôdny fond.

Bez vyjasnenia si trvalého a prechodného bydliska oboch účastníkov, charaktere nehnuteľností, ktorých sa určenie vlastníckeho práva týka, výsluchu účastníkov kúpnej zmluvy V 514/05 k okolnostiam uzavretia kúpnej zmluvy a osobného výsluchu svedkyne Z. G., aby súd prejednávajúci vec získal priamy vnem z tohto dôkazného prostriedku, nemohol okresný súd dospieť k správnejmu záveru, či nehnuteľnosti v kat. úz. E. nadobudli účastníci podľa § 143 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného na území SR do BSM manželov. Okresný súd nesprávne právne posúdil tým, že nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Úlohou okresného súdu po vrátení veci bude znovu prejednať vec po doplnení dokazovania v smere vyplývajúcom z textu odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu a opätovne vo veci rozhodnúť na základe výsledkov vykonaného dokazovania. Okresný súd zistí aj to, v akom štádiu je konanie o rozvod manželstva účastníkov, či manželstvo a BSM stále trvá. Odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, že pokiaľ manželstvo účastníkov trvá a neprebíha konanie o vyporiadanie BSM, má navrhovateľka naliehavý právny záujem na určení, či sporné nehnuteľnosti patria do BSM, pretože sa týmto rozhodnutím súdu, ktoré bude záväzné pre účastníkov a všetky orgány (§ 159 ods. 2 O. s. p.) napevno ustáli, či sa konanie o vyporiadanie BSM, prípadne dohoda účastníkov má týkať aj nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX v kat. úz. E. v Slovenskej republike.

V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o trovách odvolacieho konania v súlade s § 224 ods. 3 O. s. p.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.